

Activitatea Uniunii Europene

Uniunea Europeană are trei principale sfere de activitate : cooperarea, în domeniul politicii externe și de securitate și cooperarea instituțiilor naționale în domeniul justiției și al afacerilor interne.

Primul domeniu, care a definit începutul Uniunii Europene, cel al cooperării economice, pornește de la cele “patru libertăți” (libera circulație a persoanelor, a capitalului, a serviciilor și a bunurilor). Domeniile de referință sunt : agricultura, mediul, concurența, comerțul, fiscalitatea și uniunea monetară. În aceste activități, instituțiile comunitare au putere legislativă.

Cooperarea în domeniul politicii externe și al securității constituie o componentă tot mai importantă a Uniunii Europene, care reprezintă în prezent o putere economică de anvergură globală. Comisia Europeană, aflată sub președinția lui Romano Prodi, și Consiliul de Miniștri a realizat o restructurare a domeniului de acțiune a politicii externe, pornind de la realitățile și mutațiile în plan internațional. Astfel, în locul a două departamente de relații externe au fost create noi departamente sectoriale, coordonate de comisarul Chris Patten. Acestea au ca obiect de acțiune următoarele politici sectoriale : dezvoltarea și ajutorul umanitar, conduse de Poul Nielson, extinderea Uniunii Europene, condusă de Günther Werheugen, comerțul, condus de Pascal Lamuy.

Cooperarea în domeniul justiției și al afacerilor interne presupun armonizarea legislativă a statelor membre, dar mai ales a statelor candidate la aderare.

Activitatea de liberă circulație din zona Uniunii Europene are de bază “Acordul Schenge”, în baza căruia s-a convenit crearea unui spațiu în cadrul căruia persoanele se pot deplasa liber în acest teritoriu. Au fost înlăturate controalele la frontierele dintre statele Uniunii Europene. După anul 2000 și respectiv Martie 2001, au aplicat integral acordul Schenge următoarele state : Belgia, Germania, Grecia, Spania, Franța, Luxemburg, Olanda, Austria, Portugalia, Danemarca, Finlanda, Suedia, Islanda, Norvegia. Excepție fac Irlanda și Marea Britanie, care mențin obligativitatea obținerii vizei de intrare.

În prezent responsabilitățile Uniunii Europene în materie de justiție și afaceri interne sunt tot mai importante. Aceste componente constituie cheia eforturilor în acțiunea de conturare și introducere a cetățeniei europene.

Datorită intensificării procesului de circulație liberă a persoanelor pe teritoriul Uniunii și a afirmării din ce în ce mai pregnante a idealului “cetățeniei europene”, cooperarea în acest domeniu va deveni tot mai importantă.

Simbolurile Uniunii Europene

Moneda Europeană – EURO

Sigla monedei euro este imprimată din litera epsilon a alfabetului grec, leagăn comun al civilizației europene, și de prima literă a cuvântului Europa. Cele 2 linii paralele simbolizează stabilitatea euro.

Istoria monedei euro :

- A apărut încă din Ianuarie 1999, sub formă de bani scripturali.
- A fost adoptată ca monedă unică europeană la 1 Ianuarie 2002.
- Termenul „euro” a apărut în decembrie în

1995 la Summit-ul de la Madrid.

- Pe teritoriul zonei euro sunt în circulație 7 bancnote și 8 monede metalice.
- Bancnotele au valori de 500, 200, 100, 50, 20, 5 euro și vor avea același model în toate țările.
- Monedele sunt de 2 euro, 1 euro, 50, 20, 10, 5, 2, 1 cenți și diferă la dimensiune și culoare. Vor avea o singură față comună. Pe cealaltă parte vor fi imprimate simbolurile alese de fiecare țară.

Drapelul Europei

Europa are drapelul său, adoptat în 1995 de Consiliul Europei. El cuprinde 12 stele aurii suprapuse pe fond albastru. Dispuse asemenea orelor pe cadranul unui ceas, cele 12 stele reprezintă popoarele Europei și simbolizează perfecțiunea și împlinirea aspirațiilor umanității.

Din anul 1986 drapelul albastru cu 12 stele a devenit oficial drapelul Uniunii Europene.

Fiecare țară își păstrează propriul drapel.

Iacob Iustin-Mihai
Nicoleta Alexandru
Clasa a IX-a A
Liceul de informatică „Ștefan Odobleja”, Craiova